

Sygn. akt VII Ka 1045/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Rafał Banaszewski

przy udziale oskarżyciela publicznego asp. szt. Joanny Śmilgin - Lis

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 r.

sprawy **K. G.** ur. (...) w R., syna W. i S. z domu W.

obwinionego z art. 92§1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 sierpnia 2016 r., sygn. akt (...)

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B. przekazuje.

Sygn. akt VII Ka 1045/16

UZASADNIENIE

K. G. został obwiniony o to, że:

I w dniu 13 marca 2016 r. około godziny 15:50 na ul. (...) w B. kierując pojazdem marki V. (...) o nr. rej. (...) zmieniając pas ruchu z lewego na prawy nie ustąpił pierwszeństwa pojazdowi marki V. (...) o nr. rej. (...) jadącemu prawym pasem ruchu, w wyniku czego kierujący tym pojazdem był zmuszony do gwałtownego hamowania

tj. o czyn z art. 97 k.w. w zw. z art. 22 ust. 4 ustawy prawo o ruchu drogowym

II w czasie i miejscu jak w pkt. I kierując tym samym pojazdem nie zastosował się do znaku poziomego P-21 „powierzchnia wyłączona” i najechał na nią kołami lewej strony pojazdu

tj. o czyn z art. 92 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem zaocznym z dnia 24 sierpnia 2016 r. w sprawie (...) orzekł:

I obwinionego K. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to z mocy art. 97 k.w. i art. 92 § 1 k.w. skazał go, zaś na podstawie art. 92 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 200 złotych;

II na podstawie art. 119 § 1 k.p.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił obwinionego w całości od kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył obwiniony i zaskarżył go w całości. K. G. orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 450 § 3 k.p.k. w zw. z art. 117 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. przez błędne uznanie, że nastąpiło prawidłowe doręczenie oskarżonemu zawiadomienia o terminie rozprawy, a tym samym, że istniały warunki do przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do uniemożliwienia realizacji przysługującego mu prawa do obrony.

W oparciu o powyższe uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego zasługuje na uwzględnienie. Istotnie bowiem, jak trafnie dostrzegł to skarżący, w toku rozpoznawania sprawy doszło do naruszenia przepisów prawa procesowego w stopniu wskazującym na konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Nie sposób bowiem pomijać, iż wydając wyrok zaoczny, Sąd uznał, iż obwiniony został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, podczas gdy w świetle materiału akt sprawy, zapis w protokole rozprawy stwierdzający, iż obwiniony nie stawiał się pomimo, iż został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy (k.28), nie znajduje potwierdzenia i tym samym jawi się dowolnym. Z pewnością spełnienia takiego wymogu nie sposób upatrywać w zawiadomieniu o rozprawie odebranych przez obwinionego w dniu 18 lipca 2016 r., w którym to zawarta była informacja, że rozprawa ta odbędzie się w Sądzie Rejonowym w B. w sali rozpraw nr (...), gdy w rzeczywistości rozprawa ta odbyła się na sali rozpraw nr (...). Obwiniony nie został poinformowany o zmianie miejsca rozprawy także bezpośrednio przed posiedzeniem. Do powyższego uchybienia Sąd I instancji przyznał się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku- k.37 odw.

Skoro zatem nieuprawnionym uznać należy stwierdzenie zakładające, iż obwiniony został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, to nieuprawnioną uznać również należy decyzję o procedowaniu i rozpoznaniu sprawy bez udziału obwinionego i wydaniu wyroku zaocznego, co w sytuacji braku prawidłowego zawiadomienia obwinionego o terminie rozprawy, skutkowało pozbawieniem go możliwości realizacji obrony stanowiącej podstawową gwarancję rzetelnego i uczciwego procesu, bez czego nie sposób w ogóle zakładać sprawiedliwego charakteru przyjętych wyrokiem rozstrzygnięć.

Uwzględniwszy powyższe, nie sposób w ogóle wiążąco analizować trafności ustaleń faktycznych przyjętych wyrokiem i stanowiących ich konsekwencję, rozstrzygnięć, podobnie nie sposób również oceniać i wartościować argumentacji obwinionego podniesionej piśmie z dnia 28 września 2016 r. zatytułowanym „Uzupełnienie do apelacji”.

W rezultacie, uwzględniając charakter powyższych okoliczności sprawy, podzielając apelację obwinionego w zakresie wskazującym na celowość ponownego rozpoznania sprawy w sposób zgodny z obowiązującymi regulacjami gwarantującymi jego rzetelny charakter zapewnienie których pozwoli rozstrzygnięcia przyjęte wyrokiem uznać za sprawiedliwe, w ramach którego zbadać i wyjaśnić należy także podnoszone przez obwinionego okoliczności, co w konsekwencji pozwoli na wydanie trafnego rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok uchylił, przekazując sprawę Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania (art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt. 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.).